

‘पुश्येत् पुन्थति हिंसार्थे, भाषार्थे पोथयेदिति ॥’ (श्लो. 100) इति देवः ।
पोथकः-थिका, पुपोथयिषकः-षिका; पोथयिता-त्री, पुपोथयिषिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचोदयतिवत् (542) बोध्यानि ।

(1020) “पुथि हिंसासंक्लेशनयोः” (I-भ्वादिः-44. सक. सेट्. पर.)

‘पुश्येत् पुन्थति हिंसार्थे, भाषार्थे पोथयेदिति ॥’ (श्लो. 100) इति देवः ।
पुन्थकः-न्थिका, पुन्थकः-न्थिका, पुपुन्थिषकः-षिका, पोपुन्थकः-न्थिका;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कुन्थतिवत् (220) ज्ञेयानि । ल्यपि प्रपुन्थ्य^A
इति रूपम् । ¹खड्गोपपुन्थं खड्गेनोपपुन्थम् वा शत्रुं मारयति ।

(1021) “पुर अग्रगमने” (VI-तुदादिः-1346. सक. सेट्. पर.)

पोरकः-रिका, पोरकः-रिका, पुपुरिषकः-पुपोरिषकः-षिका, पोपुरकः-रिका;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवद् (229) ऊह्यानि । शतरि-
^Bपुरन्-न्ती-ती, इति ।

(1022) “पुर्व पूरणे” (I-भ्वादिः-576. सक. सेट्. पर.)

‘पुर्व—’ इति क्षीरस्वामी ।

‘पूरणे पूर्वतीति स्यात्, पूर्वयेणौ निकेतने ॥’ (श्लो. 162) इति देवः ।
पूर्वकः-र्विका, पूर्वकः-र्विका, पुपूर्विषकः-षिका, पोपूर्वकः-र्विका;
पूर्विता-त्री, पूर्वयिता-त्री, पुपूर्विषिता-त्री, पोपूर्विता-त्री;
^Cपूर्वितम-तः-तवान्; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगूर्वतिवत्
(416) बोध्यानि । ²पूर्तिः इति क्तिनि रूपम् ।

(1023) “पुर्व निकेतने” (X-चुरादिः-1666. अक. सेट्. उभ.)

‘पूरणे पूर्वतीति स्यात् पूर्वयेत् णौ निकेतने ॥’ (श्लो. 162) इति देवः ।
‘पुर्व निकेतने’ इति मैत्रेयः । अत्र क्षीरस्वामी—“पूर्वनिकेतनम्=
आद्यनिवासः । पारायणे-द्वौ धातू” इति ।

1. ‘हिंसार्थिनां च समानकर्मकाणाम्’ (3-4-48) इति णमुत्प्रत्ययः ।

2. ‘राल्लोपः’ (6-4-21) इति झलादौ किति ङिति च प्रत्यये परतः वकारस्य लोपः ।

A. ‘ममन्थ विश्वं सुजनानकुन्थकान् प्रपुन्थ्य बन्धून्पि कुन्थति स्म यः।’ धा. का. 1.7.

B. ‘मुरादिबन्धुः क्षुरघोरचेताः पुरन् खलानां जनजीववर्ही ।’ धा. का. 2.77.

C. ‘दुदूर्विषून् धूर्वितुमेव गूर्वेणं मूर्वन्तमापूर्वितपर्वताध्वरम् ॥’ धा. का. 1.73.